

V I Lenin

Anmärkningar till det förslag om teser för Kommunistiska internationalens taktik som förelades tredje kongressen

Brev till G. J. Zinovjev ¹

Saken är den att Levi i mycket *har rätt politiskt*. Tyvärr har han gjort en rad disciplinbrott, varför partiet har uteslutit honom.

Thalheimers och Béla Kuns teser är i grunden politiskt felaktiga. Det är frasmakeri och lek med vänsterord.

Radek vacklar och har förstört sitt ursprungliga utkast genom en rad eftergifter åt ”vänsterns” dumheter. Redan hans första ”eftergift” är så betecknande som möjligt: i första punkten av sina teser, ”Umgrensning der Fragen” ², hade han tidigare ”att vinna arbetarklassens majoritet (för kommunismens principer)” (Obs!) Det har förändrats (verballhornt ³) till ”att vinna *de socialt avgörande* delarna av arbetarklassen”.

En riktig pärla! Att i detta sammanhang försvaga nödvändigheten att ”för kommunismens principer” vinna just *majoriteten* av arbetarklassen är hur absurt som helst.

För maktens erövring behövs det *under vissa betingelser* (inklusive att majoriteten av arbetarklassen redan vunnits *för kommunismens principer*) att majoriteten av de socialt avgörande delarna av arbetarklassen sätter in en *stöt* på den avgörande punkten.

Att förändra, verballhornen, denna sanning på så sätt, att man i första punkten i Kommunistiska internationalens allmänna uppgifter om arbetarklassens vinnande *för kommunismens principer försvagar* tesen om nödvändigheten att erövra *majoriteten* av arbetarklassen – det är ett typexempel på Béla Kuns och Thalheimers enfald (den senare, fan må ta honom, gör ett respektabelt intryck men skulle i verkligheten behöva en riktig risbastu) och – Radeks *ivriga medgörlighet*.

Radeks teser var alltför långa, utan benstomme och utan en politisk medelpunkt. Och Radek urvattnade dem *ännu mer*, förstörde dem helt och hållet.

Jag vet inte vad som kan göras. Alltför mycket har förspillts – både tid och arbete.

Om ni inte önskar en öppen strid på kongressen så föreslår jag:

1. Att redan idag (eftersom Bucharin påstår att ni senast idag måste avgöra det viktigaste; bäst vore att skjuta på det) genom noggrann omröstning helt och hållet förkasta Thalheimers och Béla Kuns teser som i grunden felaktiga. Det måste skrivas upp. Om ni inte gör det och går med på eftergifter så går allt åt pepparn.

¹ Detta dokument skrevs i anslutning till utkastet till teserna om taktiken för Kommunistiska internationalens tredje kongress. Arbetet att utarbeta dessa teser hade uppdragits åt den ryska delegationen vid kongressen.

Den 1 juni 1921 skickade Radek till Lenin ett utkast till teser med ändringar som föreslagits av A. Thalheimer och Bela Kun samt ett eget utkast som de sammanställt. På kuvertet som innehöll detta material nedtecknade Lenin ned sina första kommentarer till utkastet till teser om taktiken och skrev sedan ned sina anmärkningar i mer detalj enligt nedan.

I överensstämmelse med Lenins anvisningar omarbetades förslaget till teser och diskuterades vid förberedande sammanträden med flera delegationer och framlades kongressen av den ryska delegationen. Den 1 juli höll Lenin ett tal till försvar av Kommunistiska internationalens taktik (se *Tal den 1 juli till försvar av Kommunistiska Internationalens taktik*). Den 12 juli antogs teserna enhälligt av kongressen (se *Kominterns tredje kongress*) (Noten översatt från engelska upplagan av *Collected Works* vol 42 av MF)

² Avgränsning av frågekretsen, frågedefiniering. – *Red.*

³ Försämrats genom förmenta förbättringar. – *Red.*

2. Att Radeks första utkast, utan de ”förbättringar” som jag gav ett exempel på, skall tas till grundval.

3. Att 1-3 personer skall få i uppdrag att förkorta och rätta till texten så att den förses med benstomme (om det är möjligt!) och verkligen exakt och otvetydigt skjuter följande huvudidéer i förgrunden:

De kommunistiska partierna har ännu ingenstans vunnit majoriteten (av arbetarklassen), vare sig för organiserad ledning eller ens för kommunismens principer. Det är grundvalen. Att ”försvaga” detta fundament för den enda förnuftiga taktiken är *brottsligt lättsinne*.

Härav följer: revolutionära utbrott kan inte desto mindre inträffa mycket snart eftersom det förekommer rikligt med explosivt material i Europa; en lätt seger för arbetarklassen är också möjlig – i undantagsfall. Men det vore absurt att nu bygga Kommunistiska internationalens taktik på denna möjlighet, det vore absurt och skadligt att skriva och tro att propagandans tid skulle vara över och handlingens tid börja.

Kommunistiska internationalen måste bygga sin taktik på ett oavslåligt och systematiskt arbete på att vinna *majoriteten av arbetarklassen*, i första hand *inom de gamla fackföreningarna*. Då kommer vi absolut att segra vilken vändning händelseförloppet än tar. Att för kort tid ”segra” när händelseutvecklingen är enastående gynnsam kan även en dåre.

Härav följer: det ”öppna brevets” taktik måste tillämpas överallt.⁴ Detta måste sägas utan krumbukter, klart och tydligt, eftersom alla vacklanden beträffande det ”öppna brevet” är högst skadliga, högst skändliga och *högst spridda*. Det är ingenting att dölja. Alla som inte förstått hur absolut nödvändig det ”öppna brevets” taktik är måste *uteslutas* ur Kommunistiska internationalen senast en månad efter tredje kongressen. Jag inser nu klart mitt fel när jag röstade på KAPD:s upptagning, det måste rättas till snabbt och i full mån.

I stället för långrandiga vidlyftigheter som hos Radek vore det bättre att översätta hela det ”öppna brevet” (på tyska: anföra det i dess helhet) och ingående förklara dess betydelse och att det kan användas som mönster.

Det tycker jag att räcker för en *allmän* resolution om taktiken.

Endast på detta sätt kan *tonen* anges. Huvudtanken kommer att framstå klart och tydligt. Inga oklarheter. Ingen skall kunna utläsa vad han bara vill (som hos Radek).

Då skulle Radeks ursprungliga text förkortas till högst en fjärdedel.

⁴ Det öppna brevet (*Offener Brief*) från Förenade tyska kommunistpartiets centralkommitté till det Tyska socialistpartiet, det Oavhängiga tyska socialdemokratiska partiet, det Tyska kommunistiska arbetarpartiet och alla fackföreningar publicerades i *Die Rote Fahne* 8 januari 1921. Förenade tyska kommunistpartiet uppmanade alla arbetare, fackföreningar och socialistiska organisationer att förena sina krafter för att bekämpa den framväxande reaktionen och kapitalisternas angrepp på det arbetande folkets vitala rättigheter. Programmet för enhetsaktionen innehöll krav på högre pensioner för lytta krigsveteraner; avskaffande av arbetslösheten; förbättrandet av landets finanser på bekostnad av monopolen; införandet av fabrikskommittékontroll över alla lager av livsmedel, råmaterial och bränsle; igångsättandet av alla nedlagda företag; kontroll av sådd och skörd och marknadsföringen av alla jordbruksprodukter av bonderåden tillsammans med jordbruksarbetarnas organisationer; omedelbart avvapnande och upplösande av alla borgerliga militära organisationer; upprättande av arbetarnas självförsvär; amnesti för alla relationer med Sovjetryssland. Lenin kommenterade det öppna brevet mycket positivt.

Högerledarna i organisationerna till vilka det öppna brevet adresserades förkastade förslaget till enhetsaktion med kommunisterna, trots det faktum att arbetarna ställde sig positiva till en enad proletär front. (Noten översatt från engelska upplagan av *Collected Works* vol 42)

Det är på tiden att vi upphör att skriva och anställa omröstning om *broschyrer* i stället för teser. Även om vi alla är överens så är enskilda fel oundvikliga i detta system. Och när det saknas benstomme och tvister pågår så kommer vi att råka ut för *stora* fel och förfuska allt.

Och sedan kan vi lägga till, om ni ansätts av skrivklåda: på grundvalen av denna taktik, bl. a., som exempel, inte som princip utan just som exempel.

Vidare.

Att slå samman Serrati och Levi i samma sorts ”opportunism” är dumt. Serrati har gjort fel; vad för fel? Det bör sägas klart och tydligt att det är i den *italienska* frågan och inte i den allmäntaktiska. Att han gick isär med kommunisterna och inte uteslöt reformisterna, Turati & Co. Så länge ni inte har rättat till detta förblir ni *utanför* Kommunistiska internationalen, kamrater italienare. Vi utesluter er.

Och till de italienska kommunisterna ett allvarligt råd och *krav*: Sätt inte näsan i vädret, lek inte med vänsterord utan arbeta energiskt, tålamodigt och skickligt på att **övertyga** flertalet *arbetare* bland Serratis anhängare och dra dem över på er sida. ”Fallet Levi” bottnar inte i den allmänna taktiken utan i värderingen av Märzaktion [marsaktionen – *Red*], i den tyska frågan. Brandler säger att situationen var defensiv, att regeringen provocerade.

Låt oss utgå från att det stämmer, att det är faktum. Vilken slutsats följer i så fall?

1. Att alla ropen om offensiv – och de var otaliga – var felaktiga och olägliga.
2. Att appellen om en *allmän* strejk var *fel* taktik eftersom det var fråga om en provokation från regeringens sida, vilken önskade i kampen dra in kommunismens *lilla fäste* (den del av centrum där kommunisterna redan hade majoriteten).
3. Sådana fel måste undvikas i framtiden, ty efter mordet på 20 000 arbetare under inbördeskriget genom högerns skickliga manövrer är läget i *Tyskland* säreget.
4. Att som ”kupp” eller t. o. m. ”Bakuninkupp” beteckna defensiven av hundratusentals arbetare (Brandler säger en *miljon*. Har han inte fel? Är han inte alltför *entusiastisk*? Varför finns det inga uppgifter om enskilda områden och städer???) är värre än ett fel; det är ett brott mot den revolutionära disciplinen. Eftersom Levi dessutom gjorde andra förseelser (som bör uppräknas exakt och synnerligen försiktigt) så har han gjort sig förtjänt av ett straff och med rätta uteslutits.

Uteslutningen bör *tidsbegränsas*, t. ex. ett halvår. Sedan kan han igen ansöka om inträde i partiet, och Kommunistiska internationalen rekommenderar att han upptas i partiet *om* han uppfört sig lojalt under denna tid.

Det här skriver jag endast på grundval av Levis och Brandlers broschyrer – något mer har jag inte läst. Brandler har visat – om han har gjort det – en sak, att Märzaktion inte var någon ”Bakuninkupp” [en *förolämpning* som Levi med rätta uteslöts för] utan en hjältemodig försvarsaktion av hundratusentals revolutionära arbetare. Men hur hjältemodigt det än var så *får man härefter inte* inlåta sig i en sådan strid, framprovocerad av en regering som redan, från och med januari 1919, genom provokationer dödat 20 000 arbetare, så länge kommunisterna ej innehar majoriteten över hela landet och inte bara i en liten del.

(Julidagarna 1917 var ingen Bakuninkupp. För en sådan värdering skulle vi ha uteslutit ur partiet. Julidagarna var en hjältemodig *offensiv*. Och den slutsats vi drog var att nästa hjältemodiga offensiv skulle vi inte börja *för tidigt*. Att öppna allmän strid för tidigt – det är sakens kärna när det gäller Märzaktion. Inte en kupp utan ett fel, mildrat genom hjältemodet i hundratusentals arbetares defensivaktion.)

Beträffande Šmeral. Går det inte att skaffa åtminstone 2-3 dokument?

Det skulle inte skada om det gick att för Komintern trycka minst 2 *dokument* (2-4 sidor) om varje land.

Vilka fakta finns det om Šmeral? Om Strasser?

Till det viktigaste som ej får glömmas: allt som i Radeks första teser berör ”avvaktandets parti” och dess fördömande måste bort. Allt skall strykas.

Om Bulgarien, Serbien (Jugoslavien?) och Tjeckoslovakien skall frågan ställas konkret, skilt, klart och exakt, just om dessa länder.

Är vi inte överens om detta föreslår jag att politbyrån sammankallas.

Den 10 juni 1921

Lenin

Publicerat ffg. i V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 52, 1965

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 52, sid. 265-269